

Ιεραρχών, πριν από 26 χρόνια, το 1989, με 29 μαθητές. Από τότε και κάθε χρόνο μεγάλωνε το κολλέγιο μέχρι που οι πρώτοι μαθητές τελείωσαν το δημοτικό και έπρεπε να πάνε στο γυμνάσιο”, συνεχίζει ο κ. Θεοφίλου και μάς αποκαλύπτει το πρώτο μεγάλο πρόβλημα που προκάλεσε η... επιτυχία τού Κολλεγίου!

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ

“Δεν μπορούσαμε να φτιάξουμε γυμνάσιο γιατί δεν είχαμε το χώρο. Υπήρχαν τέσσερα οικοπέδα που κόστιζαν τεσεράμισι εκατομμύρια. Προσεγγίσαμε τους πωλητές και προσπαθήσαμε να κάνουμε τη δική μας προσφορά. Είχαμε μόνο ενάμισι εκατομμύριο και μας περιγέλασαν. Μας είπαν ότι τα οικοπέδα θα δημοπρατηθούν και αυτός που θα προσφέρει τα χρήματα που ζητούν, αυτός θα τα πάρει. Πιστεύω όμως ότι υπάρχει μια δύναμη πιο μεγάλη από μας που επεμβαίνει στα πράγματα. Έκαναν την δημοπρασία Σάββατο κι εμείς δεν είχαμε ιδέα. Παίρνω τηλέφωνο τη Δευτέρα το πρωί και μαθαίνω ότι ενώ έγινε η δημοπρασία δεν δόθηκε καμία προσφορά. Αποφασίζουμε με τον ιερέα ότι παρόλο που είχαμε το ενάμισι εκατομμύριο να κάνουμε μία αντιπροσφορά για 800 χιλιάδες δολάρια. Μας αντιπροτείνουν να την αυξήσουμε κατά 50.000 δολάρια καθώς είχε βρεθεί ένας ιδιώτης που προσέφερε 850.000 δολάρια. Επιβεβαιώσαμε ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με το δάνειο και πήραμε και το γράμμα που χρειαζόμασταν από την τράπεζα. Λίγο αργότερα δεχτήκαμε ένα τηλεφώνημα από το μεσιτικό γραφείο που έλεγε ότι η προσφορά μας είχε γίνει δεκτή. Ένα μήνα πριν γίνει η διαδικασία αυτή, για την αγορά των οικοπέδων, προσεγγίσαμε το Μπανκστάουν Γκράμαρ και ειδικότερα τον πατέρα Γουντς που ήταν ο πρόεδρος του σχολείου καθώς ήταν ιερέας που ανήκε στην High Church of England. Τον γνωρίζαμε γιατί ερχόταν καμιά φορά και του δίναμε ιερές εικόνες. Με τον πατέρα Γουντς είχαμε συμφωνήσει να πηγαίνουν γυμνάσιο τα παιδιά της Αγίας Ευφημίας στο Μπανκστάουν Γκράμαρ με τον όρο να κάνουν και ελληνικά. Κι όμως μία βδομάδα μετά ήρθε η ευκαιρία, άναψε το πράσινο φως για να κάνουμε

δικό μας γυμνάσιο”, τονίζει ο κ. Θεοφίλου και με δικαιολογημένη υπερηφάνεια μάς λέει:

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

“Σήμερα φιλοξενούμε συνολικά 730 παιδιά. Είμαστε το πολυπληθέστερο Κολλέγιο, έχουμε και δύο παιδικούς σταθμούς και τα χαμηλότερα δίδακτρα. Ανάμεσα σε αυτά τα 730 παιδιά έχουμε τουλάχιστον 30 παιδιά που ανήκουν σε άπορες οικογένειες και πληρώνουν πολύ λίγα χρήματα, ή και καθόλου. Επίσης έχουμε κάποια παιδιά από οικογένειες νεοφερμένων που βρίσκονται εδώ με σπουδαστική βίζα και δεν γνώριζαν ότι δεν είχαν τη δυνατότητα πρόσβασης σε δωρεάν παιδεία και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Για τα παιδιά αυτά δεν παίρνουμε ούτε τα χρήματα που προσφέρει για κάθε μαθητή η κυβέρνηση και τα οποία είναι περίπου 8000 δολάρια. Κάνουμε επίσης ότι μπορούμε για να βοηθήσουμε οικογένειες των οποίων τα οικονομικά δεδομένα άλλαξαν λόγω κάποιας ατυχίας και έτσι δεν μπορούν να συνεχίσουν να πληρώνουν το συνολικό ποσό των διδασκτρών. Δεν θα αφήναμε ποτέ κανένα παιδί να φύγει από το σχολείο γιατί οι γονείς του δεν μπορούν να πληρώσουν τα δίδακτρα.

ΔΥΝΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ

Σε όλες τις περιπτώσεις που ζητήσαμε χρηματοδότηση οι προσπάθειες μας στέφθηκαν με εκατό τοις εκατό επιτυχία. Όταν πήραμε το οικοπέδο και θέλαμε να ξεκινήσουμε να χτίζουμε είχαμε 350.000 δολάρια. Συμβουλευτικά τους λογιστές που χρησιμοποιεί και η κυβέρνηση στην Καμπέρα. Μου έδωσαν μια απλή οδηγία: όταν έχεις πολλά χρήματα η κυβέρνηση σου δίνει λιγότερα, όταν έχεις λιγότερα χρήματα μπορείς να διεκδικήσεις περισσότερα. Σκέφτηκα τότε να μεταβιβάσουμε 200.000 δολάρια από το ταμείο του κολλεγίου στο ταμείο της ενορίας. Στη συνάντηση με τον πρόεδρο της επιτροπής που θα εξέταζε το αίτημα μας για χρηματοδότηση μου ανέφερε: Παναγιώτη θέλεις να μου πεις δηλαδή

“Η μάνα μου μου έλεγε: Για μου κάνε τη δουλειά σου και αν την κάνεις σωστά μην ακούς τι λένε οι άλλοι άνθρωποι... Όταν έφυγε η μητέρα μου αισθάνθηκα μόνος...”.

